

VZPOMÍNKA NA PETRA GINZE

V říjnu uplyne 70 let, co byl tehdy čtrnáctiletý *Petr Ginz*, mladý spisovatel, výtvarník a pozdější šéfredaktor tajného terezínského časopisu *Vedem* povolán do transportu Ca, který směřoval do terezínského ghetta. Tímtež transportem pak do Terezína odjel také nadaný básník *Hanuš Hachenburg* spolu s dalšími dětmi z židovského sirotčince na Vinohradech. Pro většinu z nich to bylo poslední rozloučení s milovanou Prahou, do které se již nikdy neměli vrátit.

V předvečer jejich nástupu v pondělí **22. října 2012** bychom na toto smutné výročí chtěli neformálně vzpomenout krátkou pietní procházkou.

Sejdeme se v **17:15** před domem č. **6 ve Stárkově** ulici na pražském **Těšnově**, kde Petr do své deportace žil. Poté se společně vydáme po jeho milých místech na vltavském nábřeží přes Strossmayerovo náměstí k bývalému shromaždišti transportů před Parkhotelem. Cestu zakončíme krátkou vzpomínkou na nádraží Praha Bubny, odkud vlaky z Prahy do Terezína vyjížděly. Předpokládaná délka trasy je 2 km, konec okolo 19:00.

Zveme všechny, kteří chtějí bez vnějších gest vzpomenout, zaposlouchat se do textů které chlapi vytvořili a vzdát díky a čest těm, kteří se nevrátili.

Organizuje projekt Vedem 2010, gymnázium Přírodní škola



VEDEM 2010



www.vedem-terezin.cz

Jak dlouho již je tomu,
co viděl jsem naposled
slunce zapadat za Petřínem.
Tu Prahu líbal uslzený hled,
když halila se večerním stínem.

Jak dlouho nezalehl v můj sluch
líbezný šumot jezu Vltavy?
Dávno již Václaváku ruch
zapomenut vytratil se z hlavy.

Ta neznámá pražská zákoutí
ve stínu jatek a slepých stok,
jak těm se vede? Sotva se pro mne zarmoutí
tak, jako já pro ně. - Je tomu téměř rok.

Již skoro rok dřepím v šeredné díře
místo tvých krás jen pár ulic mám.
Jak v kleci zajaté divé zvíře.
Praho, kamenná pohádka, vzpomínám!

